

vil være i stand til at opstille en fast arbejdsplan.

Overslaget.

På grundlag af et forarbejde, foretaget af TAC og ingeniør Østergaard, blev hele overslaget gennemgået.

Resultatet heraf er, at vi på det grundlag, vi nu har, må vente, at byggesummen vil stige godt 6 pct. og, såfremt de nedenfor omtalte nye ønsker godkendes, op mod 8 pct.

Efter oplysning fra General Service's Administration, et kontor under den amerikanske stat, som administrerer dennes byggeri, er byggepriserne for offentligt byggeri i året fra september 1957 til september 1958 steget godt 3 pct., sådan at den egentlige stigning i overslaget ligeledes udgør lidt over 3 pct., hvortil kommer de nye ønsker, der repræsenterer ca. 1,5 pct.“

Straks efter modtagelsen af denne meddelelse, der varslede om en overskridelse på i alt ca. 7,8 pct. eller ca. 665.000 kr., pålagde byggeudvalget og udenrigsministeriet i et møde den 1. april 1959 arkitekt Lauritzen snarest at udarbejde forslag om de besparelser, det måtte være muligt at gennemføre til hel eller delvis udligning af den påregnede overskridelse. Det besluttedes derhos at underrette finansudvalget, så snart besparelsesforslaget var færdigt og det kunne ses, hvor stor nettooverskridelsen ville blive.

Da det var lykkedes arkitekten at fremskaffe de oplysninger, der var nødvendige for at udarbejde de ønskede besparelsesforslag, viste situationen sig at være endnu alvorligere end først antaget. Der måtte regnes med en samlet overskridelse på 158.000 \$ eller ca. 1,1 mill. kr., og arkitekten kunne i betragtning af byggeriets fremskredne stadium ikke gennemføre besparelser for mere end ca. 25.000 \$ eller ca. 175.000 kr. Nettooverskridelsen måtte således anslås til 133.000 \$ eller ca. 920.000 kr. Der henvises i øvrigt til den skrivelse af 31. august 1959, hvori daværende udenrigsminister Krag underrettede finansudvalget om situationen og samtidig gjorde opmærksom på, at de amerikanske arbejdslønninger og materialepriser var i fortsat stigning.

For om muligt at forebygge yderligere overskridelser besluttede udenrigsministeriet på byggeudvalgets indstilling at sende boligministeriets to sagkyndige repræsentanter i udvalget til USA, hvor de i august-september 1959 ved indgående drøftelser med de amerikanske tilsynsførende arkitekter, civilingeniør Østergaard og arkitekt Lauritzen — der befandt sig i USA på samme tid — søgte at skaffe klarhed over byggeriets økonomi og få dets administration lagt i fastere og mere overskuelige baner end hidtil.

Resultatet af deres bestræbelser findes nedfældet i den som bilag I optrykte rapport af 8. oktober 1959⁸⁾, hvis hovedpunkter er følgende:

1. Så vidt det på det daværende tidspunkt var muligt at bedømme det, var der fire hovedårsager til overskridelserne:

Pris- og lønstigninger.

Boligministeriets repræsentanter foreslog her, at byggeudvalget krævede det godtgjort, at den del af overskridelsen, der hævdedes at hidrøre fra pris- og lønstigninger, ikke var større, end hvad der stemte med de almindeligt anerkendte stigninger ved tilsvarende byggeri i samme område af USA.

Dette krav blev senere opfyldt i arkitekt Lauritzens rapport af september 1961.

Højkonjunktur inden for byggeriet.

Som følge af den meget anspændte byggesituation i Washington var det efter Sessinghaus & Østergaards oplysning vanskeligt overhovedet at indhente og få blot nogenlunde rimelige tilbud fra underentreprenørerne.

Forskelle i dansk og amerikansk byggepraksis.

Der sigtedes både til konstruktive og administrative forhold. Det danske tegningsmateriale var utilstrækkeligt efter amerikanske forhold, der stiller meget vidtgående krav. De fra dansk side foreskrevne konstruktioner, dimensioner og materialer stemte ikke altid med amerikansk praksis. Administrativt var det en ulempe, at ingen af parterne havde fast kontor i Washington, og det var åbenbart, at der var visse mangler ved kommunikationerne mellem deltagerne i byggeriet.

⁸⁾ Bb. side 1-10.